

arla en les roques més altes de la mar immensa, volia portarla a tots els indrets del mon.... y aubriagat pèls ósculs suavíssims de son Jesús, recorria plans y montanyes buscant la solitud per explayar son cor enamorat y escribia la Creu en els tronchs dels arbres, cridant á les flors y al oratje perque li dessen noves de son Amor y les fouts per escoltarlo callaven els murmuris de llurs aigues, paraven els aucells llur començada volada y les feres més temudes perdien llur natural feresa..... y el Pobret enamorat, veyent en la natura les petjades del Creador, corria embadalintse derrera son Espós gemegant y cridant que «l' Amor no era estimat» y el ressó, com si volgués consolarlo, rodolant per les cingleres, repetia: «L' Amor no es estimat..., l' Amor no es estimat.....».

Francesch, que desde 'l pesebre seguí pas a pas la vida del Fill de Deu fent sentir en el mon el suau influx de la Creu redentora, no estava satisfet encara, no 'n tenia prou d' haver arribat fins al Calvari, volia pujar fins a la Creu, volia sentir més de aprop les bategades del Cor qu' anyorava, volia pendrer els claus que rosegaven les mans y peus del Aymat y clavarse éll mateix en la Creu ensangrentada, volia arrancar la llança que feria el sant costat y enfonsarla en son pit amorós..... y assedegat de amor el Serafi d' Umbría, atret per l' alé puríssim del celestial Espós, se 'n pujá fins al Gólgotha en que havia d'esser crucificat.

Al arribar a aqueix punt, ma ploma barroera no es prou pura per passar més endavant.

Al devallar Francesch la montanya santa qu' havia sigut ensempe llur Tabor y Calvari, ja no es Francesch, es l' altre Cristus sagellat y rubricat per má de Jesucrist, es l' Angel del Apocalipsis que porta en son cos les senyals del Deu viu, es l' imatge viva y sagnosa de la Creu qu' encarná llur vida tota y guiá totes llurs obres, es l' imatge de la Creu per éll replantada en mitj d' una societat que lluitava en les convulsions d' una crudel agonía..... Per aixó la memoria de Francesch serà perdurable, perque la Creu que 'l sagellá es eterna y etern el Deu que 'l va crucificar.

FR. ANTÓN M.º DE BARCELONA.

